

ΜΙΑ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΗ

Ἡ σπουδαιότερη ἀντίδραση στὸν ἀγῶνα μας γιὰ τὰ πολιτικά δικαιώματα τῆς γυναίκας στηρίζεται σὲ μιὰ τεράστια παρεξήγηση, πὸν διευτυπώνεται πολλὲς φορὲς κι ἀπὸ γυναῖκες πὸν παρακολουθοῦν μὲ συμπάθεια τὲς ἄλλες μεταρρυθμίσεις πὸν ἐπιδιώκομε.

«Γιὰ τὸ Θεὸ μὴ βγάλετε τὴ γυναῖκα ἀπὸ τὸν κύριο προορισμὸ τῆς γιὰ νὰ τὴ ρίξετε στὴν πολιτικὴ. Μὴν τὴ βάλετε στὰ δημοτικά συμβούλια. Εἶναι τόσο κοπιαστικὴ ἐργασία πὸν καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἄντρες πολλὲς φορὲς πραιτυῶνται».

Τὴν ἀκούσαμε κι αὐτὴ τὴ φωνὴ καὶ δμολογοῦμε πὸς ντραπήκαμε πὸν τὴν ἀκούσαμε ἀπὸ ἑλληνίδα ἐπαρχιώτισσα, ἀπὸ τὴ γυναῖκα τοῦ σὲ κάθε δύσκολη ἐθνικὴ περιπέτεια, σὲ κάθε κρίσιμη οικονομικὴ περίσταση ἔδειξε πάντα ὅμοιον ἥρωϊσμό, ὅμοιαν αὐταπάρνηση καὶ πολλὲς φορὲς μεγαλύτερη σωματικὴ καὶ ψυχικὴ ἀντοχὴ ἀπὸ τὸν ἄντρα.

Καὶ θὰ διατάζαμε νὰ ποικιλοῦμε δημόσια αὐτὴ τὴν ἔκφραση τῆς ἀδυναμίας, ἂν δὲ νομίζαμε πὸς ἦταν ἀνάγκη ἀπόλυτη νὰ βγάλομε ὅλο τὸν κόσμον πὸν σκέπτεται ἔτσι ἀπὸ μιὰ τεράστια πλάνη.

Γυρεύοντας νὰ ἔχει ἡ γυναῖκα πολιτικά δικαιώματα δὲν τὴ βγάζομε ἀπὸ τὰ καθήκοντά τῆς, οὔτε τὴν ἀποσποῦμε ἀπὸ τὸν κύριον προορισμὸ τῆς, ὅπως δὲν ἀφίνει οὔτε ὁ ἄντρας τὸ ἐπάγγελμά του, πὸν τὸν ἀπορροφᾷ τοῦλάχιστον ὄσες ὥρες ἀποσχολεῖ τὴ γυναῖκα τὸ σπιτικό τῆς καὶ τὰ παιδιὰ τῆς. Τὸ εἶπαμε κι ἄλλες φορὲς καὶ τὸ ξαναλέμε. Πολιτικὴ σημαίνει ἡ ρύθμιση τῆς ζωῆς ὅλων τῶν πολιτῶν κατὰ ἕνα ὠρισμένον τρόπο. Αὐτὸς ὁ τρόπος ρυθμίζεται σὲ ὠρισμένους περιόδους δταν ἐκλέγονται οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ καὶ σχηματίζεται ἡ Κυβέρνηση.

Αὐτὴ τὴν ὠρισμένη ἐποχὴ ὅλοι οἱ ἄντρες, κι ἐκεί-

νοι πὸν δουλεύουν 14 ὥρες τὴν ἡμέρα, πηγαίνουν καὶ ψηφίζουν, γιὰτι ἔχουν σχηματίσει μιὰν ὠρισμένη γνώμη γιὰ τὸ πὸς πρέπει νὰ κυβερνηθῇ ἡ χώρα καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ καταλληλότεροι γιὰ νὰ ἀντιπροσωπεύουν στὴ Βουλὴ αὐτὴ τοῦ τῆ γνώμη.

Καὶ οἱ γυναῖκες—οἱ περισσότερες, ἀκόμα καὶ οἱ χωρικὲς—τὴν ἔχουν σχηματίσει αὐτὴ τὴ γνώμη. Καὶ ξέρομε ὅλες πολὺ καλὰ τί ζωηρὸ ἐνδιαφέρον δείχνουν οἱ γυναῖκες πάντα στὲς ἐκλογὲς καὶ πὸς ψηφοθηροῦν μὲ διαφόρους τρόπους γιὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο ὑποψήφιο. Μόνον πὸν ἡ γνώμη τους αὐτὴ δὲ λογαριάζεται.

Νομίζετε λοιπὸν δι' ἀφοῦ ὄλες αὐτὲς οἱ προϋποθέσεις ὑπάρχουν, ἐκεῖνο πὸν θ' ἀποσπάσει τὴ γυναῖκα ἀπὸ τὸ φυσικὸ τῆς προορισμὸ θὰ εἶναι ὁ μικρὸς περιπατάκος στὴν κάλπη γιὰ νὰ δώσει ἕνα ψηφοδέλτιο, πρᾶμα πὸν θὰ τὴν ἀπασχολήσει πολὺ λιγώτερον ἀπὸ τὸ νὰ πάγει στὸν κινηματογράφον ἢ σὲνα τσαϊ νὰ δῇ ἀηδίες πολλὲς φορὲς ἢ νὰκούσει καὶ νὰ πῆ σιγλαμάρες;

Τώρα γιὰ τὸ ἄλλο, ὅτι τὸ ἔργο τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου ἢ τοῦ προέδρου κοινότητος ἢ τοῦ δημάρχου εἶναι βαρὺ. Κανένας δὲ σκέφτηκε νὰναγκάσει μιὰ γυναῖκα νὰναλάβει ἕνα βάρος καὶ μιὰν εἰθύνῃ πὸν δὲ θὰ ἦταν ἄξια νὰναλάβει. Ἀλλὰ γιὰ ποῖο λόγο νὰποκλεισθῇ μιὰ γυναῖκα πὸν ὄχι μόνον θὰ εἶχε τὴν ἰκανότητα νὰ τὸ κάμει ἀλλὰ καὶ πολὺ περισσότερον καιρὸ ἀπὸ ἕνα ἄντρα ἐπαγγελματία—ὡς ὑποθέσομε μιὰ χήρα δίχως παιδιὰ, ἢ μὲ παιδιὰ μεγάλα ἀποκαταστημένα ἢ μιὰ γυναῖκα ἀνύπαντρη οικονομικὰ ἀνεξάρτητη. Κατὰ τι θὰ τὴν ἀποσπάσει μιὰ τέτοια ὑπηρεσία ἀπὸ τὰ ἀνύπαντα οἰκογενειακά τῆς καθήκοντα; Καὶ δὲ θὰ εἶχε νὰ ὠφεληθῇ ἄπειρα ἕνας δῆμος ἢ μιὰ κοινότητα ἀπὸ τὴ συνεργασία μιᾶς γυναίκας φωτισμένης, μὲ τὴν πείρα

πὸν θὰ ἔχει ἀποχτήσει ἀπὸ τὴν οἰκογενειακὴ τῆς ζωῆς, μὲ τὴ φυσικὴ τῆς μητρικῆ στοργῆ πὸν θὰ βοῆ ἔδαφος σὲ μὰ τὸν οὐκ ἐπιγινώσκοντα ἀνακτιστοβόληται ἔξω ἀπὸ τὰ σπέρμα ἡμεῶν τὸ σπέρμα καὶ τὴν πνευματικὴ ἀνάπτυξη τῆς κοινότητος ἡμεῶν ἐξομαρτίζοντες τὴν οἰκογενεῶν τῆς;

Δὲ λείπει ποὶ ἡ παροξήγησι. Καὶ ἀκόμα τις μὴν καθιδώμαστε, αἰώνιοι ὀμφαλοσκόποι, νὰ κοιτάζουμε μονίχα τὸν ἑαυτὸ μας καὶ νὰ μὴ βλέπομε τί γίνεται πάρομα πέρι ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ τόπου μας. Σὲ ὅλη σχεδὸν τὴν Ἑὐρώπη οἱ γυναῖκες πῆραν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγουν καὶ νὰ ἐκλέγονται στὴ διοίκηση τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων - ἀφίνω τις χώρες πὸν ἔχουν δώσει πολιτικὴ ψήφο στὶς γυναῖκες. Στὴν Ἀγγλία ἐφέτος ἐκλέχτηκαν 14 δημοσρχίνες ἀπὸ τις ὁποῖες ἡ μὴ εἶναι δήμαρχος τῆς μεγαλύτης βιομηχανικῆς πόλης τῆς Ἀγγλίας, τῆς Λίβερπουλ. Ἀλλὰ ἀκόμα καὶ στὴν Ἰσπανίᾳ τῆ συντηρητικῆ καὶ δικτατορικῆ ἐπύραρχουν πολλές γυναῖκες δημοτικοὶ σύμβουλοι. Ἐχετε τὴν ἰδέα πὸς οἱ ἑλληνίδες εἶναι πολὸν κατώτερες ἀπὸ τις ἰσπανίδες στὴν πνευματικὴ μόρφωση, στὴν ἐξυπνάδα, στὴ σωματικὴ καὶ ψυχικὴ ἀντοχή; Ὅχι βέβαια. Ἐκεῖνο πὸν τοὺς λείπει εἶναι ἡ αὐτοπεποίθησι. Οἱ ἴδιες ἀκόμα δὲν ἔχουν καταμετροῦσι τις δυνάμεις των καὶ πρὸ πάντων δὲν προσπαθοῦν νὰντιδράσουν στὶς προλήψεις πὸν τις πνίγουν, πὸν δὲν τις ἀφίουν νὰναπνεύσουν, νὰ σκιαφοῦν σαν ἄνθρωποι ἐλεύθεροι.

Αὐτὴ τὴν αὐτοπεποίθησι ζητοῦμε νὰ δώσομε στὴν ἑλληνίδα γιατί πιστεύομε πὸς αὐτὸ θὰ ἐξυψώσει ὄχι μονίχα αὐτὴ τὴν ἴδια ἀλλὰ καὶ διόκληρο τὸ κοινωνικὸ ἐπίπεδο. Καὶ ἔνα ἀπὸ τὰ ἰσχυρότερα μέσα γιὰ νὰ τὴν ἀποχτήσει θὰ εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς χειραφέτησι.

Αὔ. Θ.